

Community
of
Practice

PREVENTIEF EN POSITIEF JEUGDBELEID

KINDEREN
WILLEN
NORMAAL
ZIJN

Onderwijs | zorg | Jeugd

met andere

ogen

Interview met Annet Tuinstra

Deelnemer CoP Preventief en Positief Jeugdbeleid

Annet Tuinstra werkt sinds 2019 als Stedelijk coördinator voor het jonge kind (0 tot 6 jaar) vanuit de Almeerse welzijnsorganisatie De Schoor. Haar functie werd ingesteld door de gemeente Almere in aanloop naar de invoering van de Wet harmonisatie kinderopvang peuterspeelzaalwerk in 2018. Deze wet regelde het onderbrengen van het speelzaalwerk bij de kinderopvangorganisaties. Wat Annet vooral deed was bijeenkomsten organiseren met grote groepen mensen in de diverse wijken van de stad. Van uitvoering tot beleid en bestuur bouwde ze zo aan een netwerk waarin iedereen die professioneel te maken had met het jonge kind elkaar kon vinden en ervaringen kon uitwisselen.

En toen kwam COVID-19. Ineens zat ze, net als een groot deel van Nederland, de hele dag thuis achter een beeldscherm. Fysieke bijeenkomsten waren niet meer mogelijk. En digitaal overleggen had niemand nog gedaan. 'Toch lukt het allemaal wonderwel', vertelt ze. 'De aanpak is wel anders: je moet de bijeenkomsten strakker organiseren, met een goede structuur en een stevige regie. Het levert dan verrassend veel op. In de fysieke bijeenkomsten stond meestal de uitwisseling van ervaringen centraal, digitaal hadden we het vaker over de concrete opbrengst, en hoe we die konden verhogen.'

Een bijkomend positief effect van de coronacrisis was ook dat ineens het belang van welzijnswerk heel duidelijk werd. 'Iedereen werd ineens gedwongen elkaar op te zoeken. Wij konden daar een centrale rol in spelen omdat wij van nature over contacten beschikken in het brede maatschappelijke veld. Vanuit het netwerk dat we al hadden opgebouwd, wisten scholen, kinderopvang en gemeente ons goed te vinden. Al snel ben ik ook digitale themabijeenkomsten gaan organiseren waar veel belangstelling voor was. Mensen luisterden graag een uurtje naar een presentatie waar ze op dat moment iets aan hadden.'

Inspiratie en connecties

Zelf heeft ze in deze periode veel gehad aan de Community of Practice Preventief en Positief Jeugdbeleid van Met Andere Ogen. Deelnemers kwamen uit het hele land en vanuit diverse achtergronden. De inhoudelijke inbreng kwam onder meer vanuit het Nederlands Jeugdinstituut en van Bert Wienen, als lector Jeugd verbonden aan Hogeschool Windesheim. 'Vooral de bijeenkomsten over het jonge kind waren voor mij interessant. Ik kon zelf mijn ervaringen delen en het leverde me meteen nieuwe inspiratie en connecties op. Er kwamen goede intervisieachtige gesprekken op gang waarin mensen elkaar op een positieve manier kritische vragen stelden.'

'De rode draad was dat we allemaal zo zoekend zijn naar een goede samenwerking en afstemming tussen de verschillende instanties. Hoe voorkom je dat je steeds weer het wiel aan het uitvinden bent? Iedereen maakt bijvoorbeeld een sociale kaart. In de praktijk blijft het daar vaak bij, terwijl je die kaart ook wilt gaan gebruiken. In de CoP zochten we met elkaar naar goede voorbeelden, naar werkvormen waarmee je de schotten kunt verwijderen tussen organisaties.'

Laat kinderen zo gewoon mogelijk opgroeien

Het hoofddoel van een effectief preventief jeugd beleid is volgens Annet Tuinstra dat kinderen 'zo gewoon mogelijk' kunnen opgroeien, liefst ook zo inclusief mogelijk. 'We zijn op

veel gebieden heel deskundig geworden de afgelopen decennia, met allerlei goed ontwikkelde specialismes, maar we zijn daarin doorgeslagen. Waarom hebben bijvoorbeeld zoveel kinderen een label dat ze in een hokje plaatst waar ze een aparte behandeling krijgen? Kinderen willen dat helemaal niet. Kinderen willen 'normaal' zijn, bij andere kinderen, en niet apart worden gezet.'

Ze pleit er daarom voor om de specialismes te integreren in de basisvoorzieningen van kinderopvang en onderwijs. De kennis kan dan behouden blijven, en ten goede komen aan veel meer kinderen dan alleen de kinderen met een specifiek label. Er zou meer tijd moeten worden ingepland voor overleg en afstemming. En misschien wel het belangrijkste: laat professionals zich bezighouden met hun vak, waar ze goed in zijn, en niet met het invullen van formulieren. De leerkracht geeft onderwijs, de zorgmedewerker verleent zorg. En dat doen ze samen. De vraag blijft dan natuurlijk wel: hoe organiseer je dat het beste?

Zoek elkaar op en werk met elkaar samen

'Ik ken een voorbeeld uit Groningen', vertelt Annet, 'van een groep kinderen met gedragsproblemen waar de ouders de uitnodiging kregen: kom eens kijken hoe het met je kind gaat. Dat bleek te werken. Door de ouders uit te nodigen in de leefwereld van hun kinderen op school werden zaken makkelijker bespreekbaar. Andersom werkt het ook: het helpt leerkrachten als ze meer weten over wat hun leerlingen na schooltijd doen. Vroeger waren huisbezoeken van leerkrachten heel gewoon. Misschien moeten we dat weer vaker gaan doen. Want gezamenlijkheid begint vaak met de simpele vraag: hoe gaat het met je? En hoe gaat het met je kind?'

Terug naar normaal, dat is de grootste wens van Annet Tuinstra. Daarmee bedoelt ze vooral dat we elkaar weer durven opzoeken over de veilige grenzen van onze professionaliteit heen. 'Zoek elkaar op en werk met elkaar samen. Om voor het kind een zo normaal mogelijk omgeving te creëren waarin het zo normaal mogelijk kan opgroeien. De huidige crisis geeft ons de kans het anders aan te pakken. We hoeven het alleen nog maar te willen.'

Aanpak Met Andere Ogen is geïnitieerd door de coalitie Onderwijs - Zorg - Jeugd.

www.aanpakmetandereogen.nl

E-mail: metandereogen@vng.nl

Onderwijs | Zorg | Jeugd
met andere
ogen